

Arrest

nr. 76 356 van 29 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 10 januari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 december 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 februari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat L. VERHEYEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U, S. A. (...), verklaarde de Armeense nationaliteit te bezitten en van Armeense origine te zijn. U werd op 09/02/1965 geboren te Ushi en bent met N. A. (...) (OV 6.874.052) gehuwd.

Tijdens de presidentsverkiezingen van 2008 werd u als vertrouwenspersoon voor Levon Ter Petrosyan in het kiesbureau van Ushi aangesteld.

In de nacht voor 01/03/2008 nam u deel aan de protesten tegen de verkiezingsuitslag van de presidentsverkiezingen.

Op 10/03/2008 werd u door de politie opgeroepen. U werd ervan beschuldigd dat u tijdens de protesten van 01/03/2008 samen met 2 anderen een auto in brand stak en dat u stenen naar ramen en mensen had gegooid. Na enkele uren werd u terug vrijgelaten.

U werd kort nadien nog 2 maal voor diezelfde feiten door de politie opgeroepen. U werd echter nooit aangehouden.

In 2011 nam u opnieuw deel aan enkele protesten tegen de regering.

Wederom werd u 3 maal door de politie opgeroepen. U werd er terug van beschuldigd dat u tijdens de protesten van maart 2008 een auto in brand had gestoken samen met 2 medestanders. Verder werd u er ook van beschuldigd dat u in 2011 mensen naar de betogingen had gebracht. Telkenmale werd u na enkele uren terug vrijgelaten.

Op 18/06/2011 werd u door 3 mensen, van wie er één een politie-uniform droeg, tegengehouden. Zij hadden uw auto gestopt om u daarna te verplichten in hun auto in te stappen. U werd naar een kelder gebracht. Wederom moest u verklaren dat u samen met 2 anderen een wagen in brand had gestoken. U werd geslagen en ook uw kinderen werden bedreigd. De volgende dag lieten ze u gaan en stelden dat u er goed diende over na te denken.

In juli probeerden onbekenden nog enkele malen uw auto te stoppen maar u slaagde er telkens in om hen af te schudden.

Hierna besloot u dat het niet meer veilig was voor u en uw gezin was om in Armenië te blijven.

Op 22/08/2011 vertrok u met uw gezin per vliegtuig uit Armenië naar België. Jullie kwamen er diezelfde dag aan en dienden er op 09/09/2011 een asielaanvraag in.

Om jullie asielaanvraag te ondersteunen legden u en uw vrouw volgende documenten neer: uw militair boekje, uw rijbewijs, uw geboorteakte, de geboorteaktes van uw kinderen, uw huwelijksakte, een politieconvocatie en een accreditatie als vertrouwenspersoon tijdens de presidentsverkiezingen van 2008."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"U verklaarde vervolging te vrezen omwille van uw politiek engagement. Echter werden vaststellingen gedaan die uw vervolgingsvrees ongeloofwaardig maken.

Vooreerst stelde u enkele malen dat u werd gevisieerd omdat u als vertrouwenspersoon tijdens de presidentsverkiezingen van 2008 had gewerkt en dat al uw vervolgingsproblemen hierdoor begonnen waren (CGVS p.6, 9, 12-13).

Om dit te bewijzen legde u een accreditatie neer ter staving van uw activiteiten als vertrouwenspersoon (CGVS p.4).

Het Commissariaat-generaal beschikt echter over informatie, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, waaruit blijkt dat u nooit als vertrouwenspersoon tijdens de verkiezingen van 2008 heeft gewerkt. Bijgevolg legt u bedrieglijke verklaringen betreffende de aanleiding/oorzaak van uw vervolgingsproblemen af.

Naast het feit dat dit reeds de geloofwaardigheid van uw verklaringen ondermijnt, geeft het ook aan dat u bedrieglijke documenten neerlegt ter staving van uw asielrelaas.

Verder kunt u het ook niet aannemelijk maken dat u betrokken was bij de betogingen van 2011 tegen de regering.

U legde immers vage en bovendien incoherente verklaringen af betreffende de tijdstippen en de plaats waarop die betogingen waaraan u deelnam plaatsvonden.

Ten eerste kon u niet concreet zeggen aan hoeveel betogingen u in 2011 deelnam (CGVS p.8). Later op het gehoor dacht u dan weer dat u aan 3 – het konden er ook 4 geweest zijn - betogingen had deelgenomen (CGVS p.11).

Een dergelijke vaagheid en onzekerheid betreffende het aantal betogingen waaraan u in 2011 deelnam komt uw geloofwaardigheid niet ten goede.

Bovendien kon u deze betogingen amper in de tijd plaatsen. In eerste instantie herinnerde u zich niet wanneer u aan de eerste noch wanneer u aan de laatste betoging had deelgenomen (CGVS p.8).

Nadien stelde u dan dat de laatste eind april moest zijn (CGVS p.10, 15).

Aan hoeveel betogingen u in maart deelnam kon u ook niet met zekerheid zeggen behalve dat uw eerste betoging in maart was (CGVS p.11, 8).

Betreffende de plaats waar deze betogingen plaatsvonden was u evenmin zeer overtuigend. In eerste instantie stelde u dat de eerste betoging waaraan u deelnam aan een monument in een wijk van Yerevan was (CGVS p.8). Toen u later op het interview nogmaals dezelfde vraag werd gesteld kon u zich dit opmerkelijk genoeg niet meer herinneren (CGVS p.11).

Betreffende de tweede en de derde betoging - voor zover het er 3 waren - waaraan u zou hebben deelgenomen kon u niet met zekerheid zeggen waar deze hadden plaatsgevonden. U kon het zich niet herinneren maar u dacht dat de tweede aan het Operaplein was en de derde was waarschijnlijk ook op dezelfde plaats (CGVS p.11).

Een dergelijke onwetendheid, vaagheid en onzekerheid over het aantal betogingen, het tijdstip waarop deze plaatsvonden en de plaats waar deze manifestaties doorgingen ondergraaft uw geloofwaardigheid. Bovendien is het vrij opmerkelijk dat uw vrouw niet op de hoogte was van het feit dat u in 2011 mee ging protesteren tegen de regering (CGVS vrouw p.4). Dit te meer aangezien u dacht dat zij hier wel van op de hoogte was.

Toen u gevraagd werd hoe zij hiervan op de hoogte kon zijn stelde u enkel dat ze dit misschien uit gesprekken kon opmaken. Opmerkelijk genoeg had u juist voordien verklaard dat u hierover nooit een gesprek met haar hebt gehad (CGVS p.14).

Dergelijke vaagheden en incoherenties ondergraven dan ook de geloofwaardigheid betreffende uw verklaringen dat u in 2011 aan betogingen tegen de regering deelnam.

Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan uw politiek engagement, dit zowel in 2008 als in 2011.

Gezien het feit dat u uw vervolgingsproblemen op uw politiek engagement baseert wordt de geloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees volledig ondermijnd.

U stelde verder dat de politie u meermaals onder druk had gezet om te bekennen dat u met 2 andere personen tijdens de protesten van maart 2008 een auto in brand had gestoken. Vreemd genoeg heeft de politie u nooit de namen van de 2 andere personen gemeld, en bleek u dus niet in staat deze namen aan het CGVS te noemen. U kon ook niet aangeven welk belang deze 2 personen voor de autoriteiten hadden (CGVS p.6, 14).

Het feit dat u bovendien een vervalst document neerlegt om uw politiek engagement te staven duidt op een moedwillig misleiden van het Commissariaat-generaal wat uw volledig gebrek aan geloofwaardigheid bevestigt.

Daarnaast werd er ook een gedrag bij u vastgesteld dat niet in overeenstemming kan worden gebracht met de door u verklaarde vervolgingsvrees.

Zo stelde u dat u door de politie wordt gezocht en dat u in 2011 3 keer opgeroepen werd en 1 keer in elkaar geslagen werd in het bijzijn van minstens 1 politieagent. U wordt reeds sinds 2008 beschuldigd van het in brand steken van een wagen (CGVS p.8, 9, 12, 6, 13).

Ondanks deze zaken deed u geen enkele moeite om te weten of u momenteel officieel door de autoriteiten wordt gezocht (CGVS p.14).

In dergelijke omstandigheden is het dan ook weinig aannemelijk dat u het risico neemt om met uw eigen identiteitspapieren per vliegtuig Armenië te verlaten (CGVS p.3-4).

Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd blijkt immers dat er op de luchthaven van Yerevan zeer strenge en persoonlijke paspoortcontroles plaatsvinden. De controle vindt plaats door middel van het scannen van het paspoort en het nemen van vingerafdrukken. In het systeem zijn allerlei verschillende databases gekoppeld aan de persoonsgegevens van passanten, waaronder lijsten van personen die gezocht worden door politie of veiligheidsdiensten. Hierbij wordt expliciet gesteld dat mensen die gezocht worden dankzij BMIS niet onopgemerkt via een officiële grensovergang het land kunnen verlaten. Het is dan ook weinig aannemelijk dat u dergelijke risico's neemt zonder te weten of zelfs maar te onderzoeken of u officieel door de autoriteiten wordt gezocht.

Bovendien indiceert het feit dat u probleemloos de paspoortcontroles kon passeren dat u niet door de autoriteiten wordt gevisieerd (CGVS p.4).

Volledigheidshalve kan nog worden vermeld dat het Commissariaat –generaal over informatie beschikt, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, waaruit blijkt dat Armenië een meerpartijenstelsel heeft waarin politieke partijen activiteiten (bv. leden werven, fondsen verzamelen, hun gedachtegoed uitdragen, oppositie voeren in het parlement) kunnen ontwikkelen. Tijdens kiesperiodes is er sprake geweest van een verhoogde spanning, die gepaard kon gaan met intimidaties en kortstondige arrestaties.

Na de kiesperiodes normaliseerde de situatie weer, zo ook na de presidentsverkiezingen van begin 2008 die turbulenter dan gewoonlijk zijn verlopen en uitzonderlijk een langere nasleep kenden. Sinds voornoemde politieke gebeurtenissen van 2008 zijn de Armeense autoriteiten restrictiever bij het toelaten van manifestaties. Hoewel vele manifestaties zonder incidenten verlopen, kunnen deze soms op schermutselingen uitlopen en zo tot kortstondige arrestaties leiden.

Betrouwbare en gezaghebbende bronnen zijn echter van mening dat er actueel in Armenië geen situatie van vervolging omwille van politieke redenen is, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke gevallen, waarvan kan gesteld worden dat er over bericht wordt en dat deze bijgevolg gedocumenteerd kunnen worden.

Gelet op wat voorafgaat, in het licht van alle elementen waarover het Commissariaat-generaal beschikt, zijn de door u beschreven ernstige moeilijkheden (systematische oproepingen van de politie in 2011 en de mishandeling ten einde u te laten toegeven dat u tijdens de protesten van maart 2008 samen met 2 medestanders een auto in brand had gestoken) in de nasleep van uw betrokkenheid bij de politieke gebeurtenissen van 2008 omwille van uw rol als vertrouwenspersoon niet aannemelijk. Bovendien brengt u zelf geen overtuigende, concrete bewijsstukken aan die de door u beschreven ingrijpende problemen bevestigen, terwijl dit van u verwacht kan worden, gezien dergelijke gegevens volgens de informatiebronnen van het Commissariaat-generaal, waarvan bijlage in het administratief dossier werd gevoegd, hoe dan ook voorhanden zouden moeten zijn, gelet op de ernst van de moeilijkheden die u zichzelf toeschrijft.

Het feit dat de informatie van oktober 2010 dateert doet geen enkele afbreuk aan de relevantie van de vaststellingen die worden gemaakt. U wordt immers ook in 2011 beschuldigd vanwege activiteiten die met de protesten van 01/03/2008 te maken hebben.

Indien er in 2010 geen sprake is van een actuele politieke vervolging met betrekking tot de protesten van 2008 (tenzij in de voornoemde uitzonderlijke gevallen) is het logischerwijs zo dat dit in 2011 ook niet het geval zal zijn.

Al deze tegenstrijdigheden, vaagheden en onnauwkeurigheden inzake uw vervolgingsfeiten en uw documenten ondermijnen de geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze.

Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan worden besloten tot het bestaan van een risico in de zin van de Vluchtelingenconventie of er een reëel risico op ernstig lijden is zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er bij u geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

Uw militair boekje, uw rijbewijs, uw geboorteakte, de geboorteaktes van uw kinderen en uw huwelijksakte bevatten enkel persoonlijke gegevens maar bevatten geen enkele informatie over uw asielmotieven.

Uw accreditatie als vertrouwenspersoon betreft een vals document daar het Commissariaat-generaal over informatie beschikt dat u nooit als vertrouwenspersoon werd geaccrediteerd tijdens de verkiezingen van 2008.

De politieconvocatie bevat geen reden waarom u werd opgeroepen waardoor het op zichzelf niet aan uw vervolgingsproblemen kan worden gelinkt (CGVS p.4).

Bovendien blijkt dat u in staat bent vervalste documenten te bekomen en bereid bent dergelijke documenten neer te leggen. Bijgevolg kan er dan ook ernstig getwijfeld worden aan de authenticiteit van dergelijk document."

1.3. De commissaris-generaal weigert verzoeker de erkenning van de status van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 10 januari 2012 aan dat van hem ten onrechte de erkenning van de status van vluchteling niet werd erkend en de subsidiaire beschermingsstatus niet werd toegekend.

Hij stelt dat de bestreden beslissing niet of minstens zeer gebrekkig gemotiveerd is wat een schending betekent van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen en van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Hij laat gelden dat hij authentieke stukken bijbrengt die bevestigen dat hij als vertrouwenspersoon optrad en dat de commissaris-generaal deze op basis van informatie waarover hij beschikt, als bedrieglijk afwijst; hij is van mening dat (zie het verzoekschrift, p. 4) "men zo maar niet kan zeggen dat dit -de informatie van de commissaris-generaal- de waarheid is".

De in de bestreden beslissing lastens hem weerhouden vaagheden met betrekking tot de activiteiten en de betogingen, legt hij uit door te stellen dat hij (zie het verzoekschrift, p. 4) "betrokken is geweest bij de activiteiten waardoor men zich alle details niet meer kan herinneren".

Op de vaststelling van de commissaris-generaal dat hij (zie het verzoekschrift, p. 4) *“geen moeite heeft gedaan om te weten te komen of hij al dan niet door de officiële autoriteiten werd gezocht”*, antwoordt verzoeker dat *“hij inderdaad geen onderzoek heeft ingesteld juist omdat hij toch geen weet kreeg bij de overheid”*.

De motivering van de commissaris-generaal dat het niet aannemelijk is dat verzoeker met zijn eigen identiteitsdocumenten heeft kunnen reizen gezien er strenge controles zijn op de luchthavens, weerlegt verzoeker door te stellen dat hij (zie het verzoekschrift, p. 5) *“mogelijkerwijze nog niet was geseind”*.

Op de inschatting door de commissaris-generaal van het politiek klimaat in Armenië, antwoordt verzoeker dat er op papier er inderdaad een meerpartijensstelsel kan bestaan doch dat er in de realiteit een kiesperiode is gevolgd door een periode van verhoogde spanning met constant schermutselingen. Volgens verzoeker staat in de bestreden beslissing duidelijk te lezen dat er nog moeilijkheden zijn, zodat hier een situatie geldt die minstens de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus wettigt.

Hij herhaalt dat de commissaris-generaal hem ten onrechte niet erkend heeft als vluchteling en hem ten onrechte de subsidiaire beschermingsstatus heeft geweigerd.

2.2. De inroeping van de schending van de motiveringsplicht door verzoeker valt uiteen in twee delen.

Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852).

Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Uit het verzoekschrift blijkt eveneens dat verzoeker de motivering van de bestreden beslissing betwist en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, zodat het middel vanuit dit oogpunt moet worden onderzocht.

2.3. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van bevoegdheid. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. Op de motivering in de bestreden beslissing dat de commissariaat-generaal over informatie beschikt -waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd-, waaruit blijkt dat

verzoeker nooit als vertrouwenspersoon tijdens de verkiezingen van 2008 heeft gewerkt, wijst verzoeker er op dat hij een authentiek stuk bijbrengt dat bevestigt dat hij als vertrouwenspersoon optrad, en dat de commissaris-generaal op basis van zijn informatie niet kan stellen dat deze met de waarheid overeenstemt.

De Raad stelt vast dat het besluit van de commissaris-generaal dat de verzoeker niet is opgetreden als vertrouwenspersoon bij de verkiezingen op 19 februari 2008, gesteund is op raadpleging van een lijst bevattende de namen van personen die als vertrouwenspersoon optraden, en bekomen door een delegatie van zijn diensten bij de Centrale Kiescommissie in Armenië, en waarop de identiteitsgegevens van verzoeker niet voorkwamen.

De Raad laat deze onderzoeking verricht door ambtenaren verbonden aan het Commissariaat-generaal, prevaleren op de enkele bewering van verzoeker dat het stuk dat hij bijbrengt authentiek is. Bovendien moet de commissaris-generaal niet bewijzen, zoals verzoeker stelt, dat zijn informatie juist is. Het behoort in onderhavig geval aan verzoeker om het bewijs te leveren dat de informatie waarop de commissaris-generaal steunt om het bijgebracht stuk als niet authentiek af te wijzen, onjuist is; verzoeker kan daartoe het stuk dat als vals werd bevonden, niet meer aanwenden.

De Raad is van oordeel dat verzoeker door te stellen dat hij als vertrouwenspersoon optrad bij de verkiezingen, leugenachtige verklaringen heeft afgelegd en wijst het bijgebracht stuk als vals af.

Deze vaststelling ("fraus omnia corrumpit") volstaat om de voorgehouden moeilijkheden die hem zouden genoopt hebben om zijn land uit vrees te verlaten, als totaal ongeloofwaardig af te wijzen.

Een ongeloofwaardig relaas dient niet getoetst te worden aan de vluchtelingendefinitie als voorzien in artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève.

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4, §2, a. en b. van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat er in zijn land een toestand heerst als voorzien in artikel 48/4, §2, c. van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over aanwijzingen in dit verband.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig februari tweeduizend en twaalf door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE